

"Ben şimdiye kadar hilaf ile vifakı yapmak fikrindeyim. Enaniyete karşı gelmek, daha ziyade kabarmak havfiyle ve emeliyle hakikatı sükut içinde sakladım. Ve şimdi tam görünmeyen ve müstakbel tarlasında mazarrat ile sümbüllenen ağrazın,.." izah?

"Yahû bu güzel hakâiki eğer fehmetmişsen, bak ne pis te'ville rağbet-i umumiyeye karşı sed çekmişler. Şöyle: Güya ben Kürdlerin ve ittifakında başkasının beyliğini intac edeceğim gibi kelimât-ı lâya'kilâne ile ve kat'iyen bir madde-i rekabet mabeynimizde olmayan zatlara hased ve garaz ve kendim için usandığım şöhretten ve çirkin gördüğüm riyaseti istiyorum...gibi hodperestâne ile kıymet-i zâtiyelerini gösterdiler."

"Ben şimdiye kadar hilâf ile vifâkı yapmak fikrindeydim. Enaniyete emeliyle hakikatı sükût içinde sakladım... Ve şimdi tam görünmeyen ve müstakbel tarlasında mazarrat ile sümbüllenen ağrazın, zürrainin boynunu zamanın sillesine havale eyledim."(1)

Bazı nadanlar Üstad Hazretlerinin Kürtleri İslam milliyeti ve medeniyeti ile bilinçlendirmeye çalışmasını, kendine bir ikbal ve reislik için yapıyor zannetmişler.

Üstad Hazretleri "**hilaf**" tabiri ile Kürtlerin Türklerden farklı bir kimliğe sahip olduğuna, "**vifak**" tabiri ile de Kürtlerin Türklerle et ve tırnak gibi olup ayrılımlarının kabil olmadığına işaret ediyor. Maalesef günümüzde de bu sorunlar yaşanmaya devam ediyor. Türk milliyetçiliği İslam terbiyesinden uzak bir anlayışla, Kürtlerin farklı bir kimlikte olduğunu kabul etmeyip, daima asimile etmeye çalışmıştır. Halbuki hilaf ve vifak mümkün ve vakidir. Vifakın, yani birliğin sadece inkar ve asimile ile olması iktiza etmiyor. Kürtler kendine özgü kimliği ile de tek bayrak, tek vatan altında Türklerle yaşayabilirler.

Üstad Hazretleri o dönemde bu mesele çözülmez ise, gelecekte zararlı ve menfi bir şekilde sümbülleneceğini ifade etmiştir. Aynen Üstad Hazretlerinin ön gördüğü gibi devletin yanlış milliyetçi politikaları, menfi Kürt milliyetçiliğini alevlendirdi ve durumu bir çıkmaza soktu.

Zürrainin boynunu, yani bu fitne ekicilerin değerlendirmesini zamana bıraktım,

karşı gelmek daha ziyade kabarmak havfiyle ve

---

gelecekteki nesiller benim gayretimi takdir ederken, sizin gibi dar kafalı adamlara da tuh diyecekler, diyor Üstad Hazretleri o zamanın statükocu bürokrasisine.

(1) bk. Asar-ı Bediyye, Nutuklar, Nutuk-7, s.479